

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313202485
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8313202485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Šimkovej v právnej veci žalobcu R. E., trvale bytom Q. XX/XXX, XXX XX A. Q., právne zast. JUDr. Júliusom Kvetanom - advokátom, Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti žalovaným v 1. rade K. M., trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX L., v 2. rade T. M., trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX L., zastúpený opatrovníčkou Q. W., pracovníčkou Okresného súdu G., v konaní o zaplatenie 1550,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21C/6/2014 - 53 zo dňa 21.02.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol.

Ďalším výrokom vyslovil, že žalovaným v 1) a 2) rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanovením § 37 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 101 ods. 2, § 120 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Z Dohody o uznaní dlhu zo dňa 04. augusta 2011 (čl.4) vyplýva z článku I., že dlžníci - žalovaní uznávajú svoj dlh voči veriteľovi - žalobcovi, čo do dôvodu a výšky, a to vo výške 1550,- eur spolu s úrokom vo výške 6% z tejto sumy od 25. februára 2011 do jeho zaplatenia. Dlh vznikol na základe skutočnosti, že dlžníci prestali splácať pôžičku od právneho subjektu Pohotovosť, s.r.o., ktorú im priznal na základe zmluvy č. 8760087 zo dňa 03.06.2009 (článok I. Dohody o uznaní dlhu).

Podľa článku II. tejto dohody, dlžníci sa zaväzujú, že veriteľovi uhradia tento dlh v mesačných splátkach po 100,- eur, počnúc dňom podpisu tejto dohody a to pod stratou výhody splátok. Splátky budú uhrádzať poštovou poukážkou.

Z výzvy na úhradu z 10.01.2013 (čl. 6) vyplýva, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

Z oznámenia o splatení úveru (čl. 50) vyplýva, že Pohotovosť, s.r.o. oznámila žalobcovi ako dlžníkovi, že jeho dlh zo zmluvy o úvere č. 8760087 z 03.06.2009 bol v plnej výške uhradený 29.12.2011. Zároveň mu táto spoločnosť ponúkla možnosť čerpať ďalší úver.

Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.08.2011 (čl. 51) vyplýva, že Pohotovosť, s.r.o. vyzýva žalobcu ako dlžníka na úhradu dlžného úveru zo zmluvy č. 8760087.

Zo zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade Bratislava zo dňa 03.05.2011 (čl. 52) vyplýva, že bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného Pohotovosť, s.r.o. proti povinnému - žalobcovi ako dlžníkovi. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok.

Zo všetkých týchto doložených dokladov vyplýva, že Pohotovosť, s.r.o. poskytla žalobcovi ako dlžníkovi úver pod číslom zmluvy 8760087 zo dňa 03.06.2009, ktorý následne žalobca ako dlžník vyplatil. Z uvedených listín vyplýva, že dlžníkom z tejto zmluvy o úvere bol žalobca a žalovaní neboli účastníkmi tejto zmluvy o úvere. V Dohode o uznaní dlhu z 4.8.2011 je uvedená tá istá zmluva s Pohotovosťou, s.r.o. (to isté číslo zmluvy 8760087 a dátum jej uzavretia 03.06.2009).

Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca sa domáhal zaplatenia uvedenej sumy od žalovaných z dôvodu Dohody o uznaní dlhu zo dňa 04.08.2011.

Táto dohoda o uznaní dlhu je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože neobsahuje podstatné náležitosti tohto úkonu, tak ako to vyžaduje vyššie uvedený § 558 OZ a jej obsah je neurčitý a nezrozumiteľný.

Konkrétne v tejto dohode o uznaní nie je určito a zrozumiteľne uvedený právny dôvod vzniku záväzku žalovaných, čo je podstatná náležitosť tohto právneho úkonu - uznania dlhu podľa § 558, aby bol považovaný za platne uzavretý právny úkon. Preto je tento právny úkon absolútne neplatný. Samotné písomné uvedenie textu: čo do dôvodu a výšky, nezabavuje a nenahrádza právnu špecifikáciu dôvodu (napríklad kúpna zmluva a nezaplatená cena, dlžné nájomné, pôžička a podobne), ktorá musí byť podľa § 558 uvedená ako podstatná náležitosť v uznaní dlhu, či už ako jednostranného právneho úkonu alebo dvojstranného právneho úkonu.

Rovnako je neplatná aj dohoda, čo sa týka výšky úroku, ktorý je uvedený v článku I. dohody o uznaní dlhu: spolu s úrokom vo výške 6% z tejto sumy od dňa 25. februára 2011 do jeho zaplatenia. Takáto dohoda ohľadom úroku je neurčitá a nezrozumiteľná, pretože z nej nevyplýva, či sa jedná o ročný úrok z omeškania alebo mesačný, alebo o iné obdobie. Taktiež z toho nevyplýva, či sa jedná o úrok z omeškania, alebo iný úrok.

Žalobca neuniesol svoju dôkaznú povinnosť a nepreukázal svoje tvrdenia, pričom samotná dohoda o uznaní dlhu je absolútne neplatná, tak ako je to uvedené vyššie a sama o sebe nezakladá právny dôvod na priznanie žalovanej pohľadávky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžníkom vo vzťahu k Pohotovosti, s.r.o. zo zmluvy č. 8760087 z 03.06.2009 bol žalobca. Táto zmluva o úvere je uvedená aj v článku I. dohody o uznaní dlhu.

Rovnako žalobca v konaní nepreukázal do skončenia dokazovania žiadne iné skutočnosti, napríklad platne písomne uzavretú dohodu o prevzatí dlhu, o pristúpení k záväzku, o ručení a podobne. Preto súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak žalovaným náhradu trov konania nepriznal, hoci boli v konaní úspešní, pretože im žiadne trovy konania nevznikli a žiadne si neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť v celom rozsahu a vrátiť vec na ďalšie konanie. Právne svoje odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobca podal návrh na súd na vydanie platobného rozkazu proti žalovaným na zaplatenie sumy 1 550 Eur s prísl. dňa 01.03.2013 a tento návrh súd doručoval, resp. zabezpečoval jeho doručenie po štyroch mesiacoch. Potom dňa 10.07.2013 doručil uznesenie sp. zn. 17Ro/82/2013 žalobcovi o zrušení platobného rozkazu, že nebolo možné platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk žalovanému v 2) rade. Žalobca má za to, že uplynula neprimerane dlhá doba pri tomto doručovaní, nakoľko žalovaní sú manželia a bývajú spoločnej domácnosti. Žalovaný v 2) rade sa zámerne vyhýbal prevzatíu doručenej zásielky súdom, lebo veľmi dobre vedel, že o akú zásielku zo súdu sa jedná. Avšak zásielku mohla prevziať jeho manželka. Ak by tomu tak bolo, že by nebol v tom čase zastihnuteľný doma. Žalobca sa odvolal proti uzneseniu a Krajský súd v Prešove toto uznesenie potvrdil.

Na pojednávanie dňa 21.02.2014 sa nedostavil žalobca R. E., ani žalovaní v 1) a 2) rade. Na základe dostupných informácií žalovaná v 1) rade bola dostupná v mieste bydliska, vedela o pojednávaní a bezdôvodne sa na ňom nezúčastnila. Musí vedieť a vie o svojej povinnosti a záväzku voči žalobcovi. Že obaja so žalovaným v 2) rade spoločne sú povinní zaplatiť pohľadávku s príslušenstvom vychádzajúc z toho, že oba podpísali dňa 04.08.2011 dohodu o uznaní dlhu. Právny zástupca ospravedlnil žalobcu z neprítomnosti na pojednávaní dňa 21.02.2014 z dôvodu, že dlhodobo pracuje v zahraničí vo U. a zamestnávateľ mu neudelilo súhlas na jeho vycestovanie na Slovensko, aby sa mohol zúčastniť na pojednávaní a podať pri jeho vypočutí súdom relevantné dôkazy, za akých došlo k vzniku poskytnutia pôžičky žalovaným R. E., ak by sa dostavil na pojednávanie by hrozila okamžitá strata zamestnania, čo je pre neho ako živiteľa rodiny neprijateľné. Právny zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania na neskorší termín a to od 15.08.2014 do 30.08.2014, kedy bude mať žalobca dovolenku aby sa mohol dostaviť na pojednávanie. Súd k tejto žiadosti sa vyjadril, že nesúhlasí s odročením pojednávania a zamietol to. Preto žalobca má za to, že súdom mu bolo odňaté právo vyjadriť sa ku všetkým dôležitým skutočnostiam, aby tak mohol uniesť preukázanie dôkaznej povinnosti k svojim tvrdeniam. Žalovaní žiadali žalobcu o pomoc, aby si vyžiadali úver od veriteľa Pohotovosť, s.r.o. na svoje meno, lebo sú v zložitej finančnej situácii a majú dlh na byte, lebo neplatia nájomné za byt. Žalobca im v tom vyšiel v ústrety a dňa 29.05.2009 bola spísaná zmluva o úvere pod č. 8760087 a on ako dlžník mal poskytnutý úver. Žalobca potom písomne splnomocnil žalovaných, aby si oni peňažné prostriedky mohli prevziať, k čomu aj v skutočnosti došlo, lebo on musel odcestovať za prácou do M., kde v tom čase pracoval v 2-týždňových turnusoch. To znamená 10 dní pracoval a potom mal 4 dni voľno. Žalovaní dlžnú sumu na základe overeného splnomocnenia od veriteľa aj prevzali, ale dlh ako sa zaviazali už nesplácali. Ten musel uhradiť v plnej výške žalobca. Žalovaní so žalobcom uzatvorili písomne zmluvu o uznaní dlhu dňa 04.11.2011, že dlžnú sumu uhradia v mesačných splátkach. Boli stále vyzývaní, aby svoj dlh žalobcovi splácali. Keď sa tak nestalo, žalobca dňa 01.03.2013 požiadal súd o vydanie platobného rozkazu, čo súd aj vykonal. Len z neznámych dôvodov ho nedokázal doručiť, preto bola vec preradená do registra „C“. Možno usúdiť a po podaní ďalších vysvetlení žalobcom a vypočutí svedka p. U. zo L., že žalobca preukáže tvrdenia proti žalovaným, ktorí sú jeho dlžníkmi a neuhradili mu dlžnú sumu s príslušenstvom. Žalobca sa domáha toho, aby pojednávanie prvostupňového súdu v prípade, že odvolací súd vyhovie odvolaniu sa vykonalo vtedy, keď sa bude zdržiavať v mieste bydliska a to v čase od 15. - 31. 08.2014.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 11.03.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Nesprávne právne posúdenie veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., ktoré namieta žalobca vo svojom odvolaní je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde

k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu, než ten, ktorý sa správne mal použiť, alebo síce aplikácia správneho právneho predpisu, avšak jeho nesprávny výklad.

V prejednávanej veci odvolací súd nezistil, žeby rozsudok súdu prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho záveru. Súd prvého stupňa žalobcom produkované dôkazy na preukázanie jeho skutkových tvrdení, tak ako ich uviedol v žalobe a tak ako navrhol vykonať dokazovanie v priebehu konania, hodnotil v súlade s kritériami uvedenými v ustanovení § 132 O.s.p. a jeho hodnotenia a skutkový záver si osvojil i odvolací súd.

Zo žaloby, ktorú žalobca doručil súdu prvého stupňa dňa 01.03.2013 vyplýva, že tento žiadal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 1550,- eur spolu so 6%-ným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.02.2011 až do zaplatenia, vrátane trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že 04.08.2011 uzavrel so žalovanými dohodu o uznaní dlhu v ktorej uznali svoj dlh voči žalobcovi, čo do dôvodu a výšky 1550,- eur spolu s úrokom vo výške 6% ročne z tejto sumy od 25.02.2011 až do zaplatenia. Dlh vznikol na základe skutočnosti, že dlžníci - žalovaní prestali splácať pôžičku od Pohotovosti zo zmluvy č. 8760087 zo dňa 03.06.2009. Žalovaní nereagovali ani na výzvu na úhradu. K žalobe doložil žalobca dohodu o uznaní dlhu zo 04.08.2011 a výzvu na zaplatenie dlžnej sumy z 10.01.2013.

Súd prvého stupňa zistil, že z dohody o uznaní dlhu zo dňa 04.08.2011 vyplýva z článku I., že dlžníci - žalovaní uznávajú svoj dlh voči veriteľovi - žalobcovi, čo do dôvodu a výšky, a to vo výške 1550,- eur spolu s úrokom vo výške 6% z tejto sumy od 25. februára 2011 do jeho zaplatenia. Dlh vznikol na základe skutočnosti, že dlžníci prestali splácať pôžičku od právneho subjektu Pohotovosť, s.r.o., ktorú im priznal na základe zmluvy č. 8760087 zo dňa 03.06.2009 (článok I. Dohody o uznaní dlhu).

Podľa článku II. tejto dohody, dlžníci sa zaväzujú, že veriteľovi uhradia tento dlh v mesačných splátkach po 100,- eur, počnúc dňom podpisu tejto dohody a to pod stratou výhody splátok. Splátky budú uhrádzať poštovou poukážkou.

Vo vzťahu k uznaniu dlhu súd prvého stupňa použil ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka, zároveň túto dohodu posúdil podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vyvodil, že žalobca sa domáhal zaplatenia uvedenej sumy od žalovaných z dôvodu Dohody o uznaní dlhu zo dňa 04.08.2011.

Súd prvého stupňa vyhodnotil dohodu o uznaní dlhu za absolútne neplatný právny úkon, pretože neobsahuje podstatné náležitosti tohto úkonu, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že obsah dohody je neurčitý a nezrozumiteľný.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v dohode o uznaní dlhu nie je určito a zrozumiteľne uvedený právny dôvod vzniku záväzku žalovaných, čo je podstatná náležitosť tohto právneho úkonu, teda uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. I odvolací súd má za to, že tento právny úkon je absolútne neplatný. Skutočne samotné písomné uvedenie textu, že čo do dôvodu a výšky nezbavuje a nenahrádza právnu špecifikáciu dôvodu, ktorý musí byť uvedený podľa ustanovenia § 558 ako podstatná náležitosť v uznaní dlhu, či už ako jednostranného právneho úkonu alebo dvojstranného úkonu.

Možno tiež súhlasiť i so záverom súdu prvého stupňa, že neurčitá a nezrozumiteľná je i dohoda čo do úroku vo výške 6 % odo dňa 25.02.2001 do zaplatenia. Skutočne z tejto dohody nevyplýva, či sa jedná o úrok, alebo o úrok z omeškania a či ide o úrok mesačný, ročný alebo za iné obdobie.

Možno súhlasiť i so záverom súdu prvého stupňa, že v civilnom kontradiktórnom - sporovom konaní súd rozhoduje na základe skutkového stavu veci, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov, ako aj z

tých skutočností, ktoré akceptoval z prednesu účastníkov konania prihladnuc aj na zákonnú dôkaznú povinnosť účastníkov.

Je skutočne na účastníkoch a ich zástupcoch, aby do vyhlásenia dokazovania súdom za skončené uviedli nielen svoje tvrdenia, ale doložili aj dôkazy na ich preukázanie. V opačnom prípade skutočne musí súd vychádzať po ukončení dokazovania, keď už účastníci nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie, zo skutkového stavu, ktorý dovtedy vyšiel najavo.

Účastníci majú podľa ustanovenia § 120 tzv. povinnosť tvrdenia a tzv. dôkaznú povinnosť.

I odvolací súd má za to, že žalobca neuniesol svoju dôkaznú povinnosť a nepreukázal svoje tvrdenia, pričom samotná dohoda o uznaní dlhu je absolútne neplatná a sama o sebe nezakladá právny dôvod na priznanie žalovanej pohľadávky. Z vykonaného dokazovania vyplýva síce skutočnosť, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy, ale z oznámenia o splatení úveru vyplýva, že Pohotovosť, s.r.o. oznámila žalobcovi ako dlžníkovi, že jeho dlh zo zmluvy o úvere č. 8760087 z 03.06.2009 bol v plnej výške uhradený 29.12.2011. Zároveň mu táto spoločnosť ponúkla možnosť čerpať ďalší úver.

Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.08.2011 (čl. 51) vyplýva, že Pohotovosť, s.r.o. vyzýva žalobcu ako dlžníka na úhradu dlžného úveru zo zmluvy č. 8760087.

Zo zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade Bratislava zo dňa 03.05.2011 (čl. 52) vyplýva, že bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného Pohotovosť, s.r.o. proti povinnému - žalobcovi ako dlžníkovi. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok.

Teda dlžníkom zo zmluvy č. 8760087 zo dňa 08.03.2009 bol žalobca vo vzťahu k Pohotovosti, s.r.o., žalovaní neboli účastníkmi tejto zmluvy. Žalobca v konaní skutočne nepreukázal do skončenia dokazovania, žeby bola platne uzavretá dohoda o prevzatí dlhu o pristúpení k záväzku, o ručení, prípadne že tu existuje iný právny titul na základe ktorého by mali žalovaní plniť žalobcovi.

Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná mala byť dostupná podľa informácií žalobcu v mieste bydliska, vedela o pojednávaní a bezdôvodne sa na ňom nezúčastnila.

Žalobca namieta aj odňatie možnosti konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závažný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobca tvrdil, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo nevykonaním výsluchu žalobcu, ktorý pri vypočutí súdom mohol podať relevantné dôkazy, za akých došlo k vzniku poskytnutia pôžičky žalovaným. Právny zástupca žalobcu tvrdil, že požiadal o odročenie pojednávania na neskorší termín, a to od 15.08.2014 do 30.08.2014 kedy bude žalobca mať dovolenku udelenú zamestnávateľom a bude s zdržiavať v mieste bydliska na Slovensku. Súd prvého stupňa sa v žiadosti mal vyjadriť tak, že nesúhlasí s odročením pojednávania a zamietol to.

Súdna prax je jednotná v názore, že ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť k prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil žalobcu z účasti na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 21.02.2014 a zároveň netrval na výsluchu účastníkov. Na čl. 48 druhá strana spisu je zaznamenaný prednes právneho zástupcu žalobcu, ktorý uviedol, že: „trvám na podanej žalobe a dôvodoch tam uvedených aj na našom vyjadrení. Účastníkov konania nežiadam vypočuť. Podľa mojich vedomostí žalovaný v 2) rade je niekde na neznámom mieste v zahraničí. Môj klient sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, iné listiny ja doložiť za tejto situácie nemôžem. V prípade

úspechu si uplatňujem trovy súdneho konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslim súdu v prípade úspechu v lehote 3 pracovných dní.“

Z tohto prednesu nevyplýva, žeby právny zástupca žiadal odročenie pojednávania, prípadne žeby trval na výsluchu účastníkov konania. V spise na nenachádza ani dôkaz o tom, žeby žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol vypočuť svedka p. U. zo L., ktorá by mala preukázať tvrdenia proti žalovaným, že sú dlžníkmi a neuhradili žalobcovi dlžnú sumu s prísl. Právny zástupca zároveň protokoláciu súdu prvého stupňa nenamietal.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že žalobca popisuje skutkový stav veci v odvolaní úplne inak, ako je to uvedené v žalobe. Tu už tvrdí, že žalovaní žiadali žalobcu o pomoc, aby si vyžiadal úver od veriteľa Pohotovosť, s.r.o. na svoje meno, lebo sú v zložitej finančnej situácii a majú dlh na byte, lebo neplatia nájomné za byt. Žalobca im v tom mal vyjsť v ústrety a 29.05.2009 bola spísaná zmluva č. 8760087 a žalobca ako dlžník mal poskytnúť úver. Žalobca mal splnomocniť žalovaných, aby si peňažné prostriedky mohli prevziať. Títo si na základe overeného splnomocnenia od veriteľa Pohotovosť, s.r.o. prostriedky aj prevzali, ale dlh ako sa zaviazali už nesplácali. Ten musel uhradiť v plnej výške žalobca. Žalovaní so žalobcom uzavreli písomnú zmluvu o uznaní dlhu dňa 04.11.2011, na základe ktorej žalobca žaloval úhradu pohľadávky.

Tak ako to aj vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 21.02.2014, právny zástupca žalobcu bol prítomný na pojednávaní a nepredniesol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, tak ako to citoval odvolací súd vyššie. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 118 ods. 4 O.s.p. vyhlásil dokazovanie v tejto veci za skončené.

Súd prvého stupňa teda na základe žalobcom produkovaných dôkazov zistil skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu postupoval podľa kritérií uvedených v ustanovení § 132 až § 135 O.s.p., teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti hodnotil z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska.

Súd prvého stupňa neznemožnil žalobcovi realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Mal právo zúčastniť sa pojednávania, toto právo nevyužil, zároveň zo spisu nevyplýva, žeby požiadal o odročenie pojednávania na čas, keď bude prítomný na Slovensku, aby mohol byť vo veci vypočutý osobne, prípadne aby sa osobne mohol vyjadriť k vykonanému dokazovaniu, robiť prednesy a navrhovať dôkazy. Žalobca bol riadne zastúpený, teda vykonával svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu. Na strane žalobcu, preto nedošlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Na výsluchu žalovaných netrval. Výslovne uviedol, že ich nežiada vypočuť.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné na záver zhrnúť, že tak ako bolo uvedené vyššie, dohoda o uznaní dlhu ako absolútne neplatný právny úkon sama o sebe nezakladá právny dôvod na priznanie žalovanej pohľadávky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžníkom vo vzťahu k Pohotovosť, s.r.o. zo zmluvy č. 8760087 zo dňa 03.06.2009 bol žalobca, teda nie žalovaní. Pokiaľ bola teda žaloba zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaných vo vzťahu k dohode o uznaní dlhu, nepôjde o rozhodnutie veci vo vzťahu k inému nároku žalobcu vo vzťahu k žalovaným, tak ako ho už na novo popisuje žalobca vo svojom odvolaní. Ide však o skutkový stav i návrhy na doplnenie dokazovania po vyhlásení dokazovania súdu prvého stupňa za skončené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.